

Każdego roku, na początku Wielkiego Postu, kapłan nakłada wiernym popiół na czoło, wypowiadając potężne słowa: „**Nawróćcie się i wierzcie w Ewangelię**”. Te słowa, zaczerpnięte z Ewangelii według św. Marka (Mk 1,15), nie są jedynie pobożnym wezwaniem, ale pilnym apelem do wewnętrznej przemiany, do autentycznej wiary i życia w pełni.

Nawrócenie i wiara w Ewangelię nie są pojęciami abstrakcyjnymi ani pustymi rytuałami, lecz konkretną drogą prowadzącą do spotkania z Chrystusem – jedynym, który może nadać naszej egzystencji prawdziwy sens. W tym artykule zgłębimy znaczenie tych słów, ich teologiczną doniosłość oraz praktyczne zastosowanie w codziennym życiu.

1. Co oznacza nawrócenie?

Nawrócenie to nie tylko zmiana zachowania czy pragnienie bycia „lepszym człowiekiem”. W kontekście biblijnym oznacza ono **radykałną przemianę umysłu i serca**, całkowity powrót do Boga. Greckie słowo *metanoia* używane w Nowym Testamencie oznacza głęboką przemianę sposobu myślenia i życia.

Proces ten obejmuje:

- **Uznanie własnej kruchości:** „*Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz*” (Rdz 3,19). Popiół nakładany na nasze czoła przypomina nam, że życie ziemskie jest przemijające i że potrzebujemy Boga.
- **Szczery żal za grzechy:** Nie wystarczy jedynie czuć wyrzuty sumienia, ale trzeba pragnąć prawdziwej zmiany i szukać pojednania z Bogiem oraz bliźnimi.
- **Powrót na drogę świętości:** Nawrócenie nie jest jednorazowym wydarzeniem, ale nieustannym procesem. Życie chrześcijańskie to pielgrzymka ku świętości, w której każdy dzień jest nową okazją, by zbliżyć się do Boga.

Nawrócenie nie zależy wyłącznie od naszych wysiłków, ale przede wszystkim **od łaski Bożej**. Jak mówi św. Paweł: „*Łaską Bożą jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremna*” (1 Kor 15,10).

2. Wierzyć w Ewangelię: Co to znaczy mieć wiarę?

Wiara nie polega jedynie na uznaniu istnienia Boga ani na znajomości dogmatów Kościoła. Wierzyć w Ewangelię oznacza:

1. **Przyjąć Dobrą Nowinę** otwartym i gotowym sercem. Ewangelia to nie tylko księga, ale żywe orędzie zbawienia, które ma moc przemieniać życie.

2. **Całkowicie zaufać Bogu.** Prawdziwa wiara wymaga porzucenia samowystarczalności i uznania, że to Bóg kieruje naszym życiem, nawet w próbach i ciemnościach.
3. **Wprowadzać w życie naukę Chrystusa.** „Wiara bez uczynków jest martwa” (Jk 2,17). Wierzyć w Ewangelię to żyć zgodnie z jej wartościami: miłością, prawdą, pokorą i całkowitym oddaniem się Bogu i bliźnim.

Jezus nie wzywa nas do wiary letniej i powierzchownej. Oczekuje od nas całkowitego oddania: „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie swój krzyż na każdy dzień i niech Mnie naśladuje” (Łk 9,23).

3. Popiół: Symbol naszej kruchości i wezwanie do nawrócenia

Obrzęd posypania głów popiołem przypomina nam o trzech fundamentalnych prawdach:

1. **Naszej śmiertelności:** „Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz” (Rdz 3,19). W świecie obsesyjnie dążącym do sukcesu i samowystarczalności popiół przypomina, że nasze życie jest przemijające, a tylko Bóg jest wieczny.
2. **Marność ludzkich zabezpieczeń:** Często szukamy spełnienia w pieniądzach, władzy czy przyjemnościach. Popiół konfrontuje nas z rzeczywistością: wszystko, co materialne, jest nietrwałe – tylko Bóg pozostaje na wieki.
3. **Potrzeby Bożego miłosierdzia:** Jesteśmy słabi i grzeszni, ale Bóg oferuje nam swoją nieskończoną miłość. On nigdy nie przestaje nas przebaczać i wzywać do siebie.

4. Jak żyć tym wezwaniem na co dzień?

Wezwanie do nawrócenia i wiary w Ewangelię nie dotyczy tylko Wielkiego Postu, ale całego naszego życia. Oto kilka konkretnych sposobów, jak odpowiedzieć na ten apel:

A. Pogłębienie modlitwy

Modlitwa jest pierwszym krokiem do prawdziwego nawrócenia. Święty Augustyn mówił: „Kto dobrze się modli, dobrze żyje”. Codziennie znajdźmy czas na rozmowę z Bogiem, lekturę Pisma Świętego i wsłuchiwanie się w Jego głos w ciszy.

B. Regularna spowiedź

Sakrament Pokuty pozwala nam doświadczyć Bożego miłosierdzia. Spowiedź nie służy tylko

„skasowaniu grzechów”, ale umacnia naszą duszę w walce duchowej.

C. Praktykowanie miłości bliźniego

Jezus uczył, że miłość do drugiego człowieka jest znakiem rozpoznawczym Jego uczniów (por. J 13,35). Życ Ewangelią to kochać konkretnie: przebaczać, pomagać, służyć i ofiarowywać swoje życie innym.

D. Rezygnacja z tego, co oddala nas od Boga

Każdy z nas zna swoje słabości: złe nawyki, nałogi, pychę, urazy... Nawrócenie to codzienna walka z tym, co oddziela nas od Chrystusa.

E. Odważne głoszenie Ewangelii

Wierzyć w Ewangelię to także ją głosić. W świecie, który oddala się od Boga, chrześcijanie są powołani, by być światłem i świadkami nadziei.

Zakończenie: Droga nadziei i wieczności

Słowa „**Nawróćcie się i wierzcie w Ewangelię**” nie są groźbą, lecz zaproszeniem do nadziei. Bóg nie wzywa nas do nawrócenia, by nas upokorzyć, ale by nas wywyższyć i uczynić uczestnikami swojego życia wiecznego.

Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, w świecie poszukującym odpowiedzi w tym, co przemijające, Chrystus oferuje jedyną prawdziwą odpowiedź, która może wypełnić ludzkie serce: **swoją miłość, przebaczenie i zbawienie.**

Niech ten Wielki Post będzie dla nas wszystkich czasem łaski, odnowy i prawdziwego powrotu do Boga. Jak mówi prorok Joel: „*Rozdzierajcie serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana, Boga waszego! Bo On jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i bogaty w łaskę*” (Jl 2,13).

Dziś jest dzień nawrócenia. Dziś jest czas, by uwierzyć i żyć Ewangelią. Nie odkładajmy tego na później!